

M. Gidewicz
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 21.02.14
nr. 1060 podpis *M*

Warszawa, dnia 19 lutego 2014 r.

ZASTĘPCA PROKURATORA GENERALNEGO
NACZELNY PROKURATOR WOJSKOWY
Pn.Nadz.8/10

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 19.02.14.
nr. 695 podpis *Peresko*

Pan Bogdan BORUSEWICZ

**MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

(również w formie elektronicznej na adres:
odpowiedzi@nw.senat.gov.pl)

Dotyczy: oświadczenia senatorów Stanisława Karczewskiego i Grzegorza Wojciechowskiego –
BPS/043-48-2054-PG/14 z dnia 4 lutego 2014 r.

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z treścią przepisu art. 16 ustawy z dnia 9 maja 1996 roku „o wykonywaniu mandatu posła i senatora” (tekst jednolity – Dz.U. z 2011 roku, Nr 7, poz. 29 z późn. zm.) oraz przepisu art. 49 ust. 4 i 5 uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 roku „Regulamin Senatu” (tekst jednolity – M.P. z 2010 roku, Nr 39, poz. 542 z późn. zm.), przedstawiam na ręce Pana Marszałka pisemną odpowiedź na oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Karczewskiego wspólnie z senatorem Grzegorzem Wojciechowskim podczas 48. posiedzenia Senatu RP w dniu 30 stycznia 2014 r. dotyczące katastrofy smoleńskiej, a w szczególności zapytania „czy prokuratura dysponuje ekspertyzą archeologów”, przekazane Prokuratorowi Generalnemu przez Wicemarszałek Senatu RP Panią Marię Pańczyk-Pozdziej, przy piśmie oznaczonym sygnaturą BPS/043-48-2054-PG/14 z dnia 4 lutego 2014 r., a następnie do Naczelnej Prokuratury Wojskowej, w dniu 11 lutego 2014 r., przy piśmie Dyrektora Biura Prokuratora Generalnego, oznaczonym sygnaturą PG VII 070/12/14.

Wojskowa Prokuratura Okręgowa w Warszawie jest w posiadaniu materiałów wytworzonych w trakcie pobytu prokuratora wojskowego oraz polskich

archeologów w październiku 2010 r. w Smoleńsku. Zasadniczy dokument będący raportem końcowym o tytule „Prospekcja terenowa miejsca katastrofy TU-154M pod Smoleńskiem z użyciem metod stosowanych w archeologii” stanowi integralną część materiału dowodowego śledztwa w sprawie katastrofy smoleńskiej. Zawiera on w szczególności efekty pracy archeologów w miejscu katastrofy i opisuje ujawnione w trakcie tych prac znaleziska oraz sposób ich udokumentowania. Wynika z niego między innymi, że prospekcja terenowa przeprowadzona na miejscu katastrofy, z użyciem metod stosowanych w archeologii, objęła obszar o kształcie wydłużonego owalu o wymiarach około 270 m x 40 m (ok. 1,5 ha), położony pomiędzy ul. Kutuzowa a lotniskiem „Siewiernyj”. Na obszarze tym archeolodzy zlokalizowali około 30 tys. znalezisk (rzeczywistych i prawdopodobnych). W czasie prospekcji zebrano ich ponad 10 tys. z powierzchni, a pozostałe około 20 tys. stanowiły sygnały z detekcji. W większości były to fragmenty (niekiedy bardzo drobne) różnych przedmiotów, związanych z samolotem (konstrukcja, poszycie, elementy stałego wyposażenia) i jego wyposażeniem ruchomym (wyposażenie gospodarcze, kuchenne, ceramika, zastawa stołowa, opakowania artykułów spożywczych oraz ofiarami katastrofy (osobiste rzeczy należące do pasażerów).

Wszystkie znaleziska (zinwentaryzowane, zadokumentowane, zapakowane, oznakowane) przekazano Stronie Rosyjskiej, która je zabezpieczyła na terenie lotniska w Smoleńsku do czasu przekazania wraku samolotu Stronie Polskiej, po zakończeniu prowadzonego przez tamtejsze organa śledztwa. Wyjątek stanowiły szczątki kostne, które przekazano do specjalistycznych analiz, a następnie do Polski. Ponadto Stronie Polskiej zostały przekazane także przedmioty osobiste należące do ofiar katastrofy.

Należy zauważyć, że w raporcie nie są sformułowane jakiegokolwiek wnioski odnoszące do przyczyn i okoliczności katastrofy. Ostateczną konkluzję w tym zakresie przedstawi dopiero zespół biegłych powołanych przez prokuraturę w celu wskazania przyczyn, przebiegu i okoliczności katastrofy samolotu TU-154M numer 101.

2 wyżej zmi. Sze amku

A. Artymiak
płk Jerzy ARTYMIAK